

Środa, 5 lipca 2017 r.

P8_TA(2017)0297

Zawarcie Umowy o dialogu politycznym i współpracy UE-Kuba (rezolucja)

Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2017 r. zawierającego projekt rezolucji nieustawodawczej w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy o dialogu politycznym i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kuby, z drugiej strony (12502/2016 – C8-0517/2016 – 2016/0298(NLE) – 2017/2036(INI))

(2018/C 334/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając fakt nawiązania stosunków dyplomatycznych pomiędzy UE a Kubą w 1988 r.,
- uwzględniając projekt decyzji Rady (12502/2016),
- uwzględniając projekt o dialogu politycznym i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kuby, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową”) (12504/2016),
- uwzględniając wniosek o udzielenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207, 209, art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) i art. 218 ust. 8 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) (C8-0517/2016),
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), a w szczególności jego tytuł V dotyczący działań zewnętrznych Unii,
- uwzględniając TFUE, a w szczególności tytuły I–III i V w jego części piątej,
- uwzględniając wspólne stanowisko 96/697/CFSP z dnia 2 grudnia 1996 r. określone przez Radę na podstawie art. J.2 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie Kuby ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2016/2233 z dnia 6 grudnia 2016 r. uchylającą wspólne stanowisko 96/697/CFSP w sprawie Kuby ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 października 2016 r. w sprawie globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2009 r. pt. „Unia Europejska i Ameryka Łacińska: partnerzy na arenie międzynarodowej” (COM(2009)0495),
- uwzględniając deklaracje złożone podczas dotychczasowych szczytów głów państw lub szefów rządów Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz Unii Europejskiej, w szczególności deklarację złożoną podczas drugiego szczytu UE i Wspólnoty Krajów Ameryki Łacińskiej i Karaibów (CELAC), który odbył się w Brukseli w dniach 10–11 czerwca 2015 r. pod hasłem: „Kształtowanie naszej wspólnej przyszłości: współpraca na rzecz zamożnych, spójnych i zrównoważonych społeczeństw dla naszych obywateli” i zakończył się przyjęciem deklaracji politycznej zatytułowanej: „Partnerstwo na rzecz następnego pokolenia”,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 19 listopada 2012 r. w sprawie wspólnej strategii partnerstwa UE–Karaiby,
- uwzględniając wysłuchanie specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka podczas wspólnego posiedzenia Komisji Spraw Zagranicznych i Podkomisji Praw Człowieka, które odbyło się dnia 12 października 2016 r. w celu wyjaśnienia rezultatów dialogu dotyczącego praw człowieka prowadzonego między Kubą a UE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 322 z 12.12.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 I z 13.12.2016, s. 41.

Środa, 5 lipca 2017 r.

- uwzględniając sprawozdania kubańskich organizacji społeczeństwa obywatelskiego,
 - uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 5 lipca 2017 r. ⁽¹⁾ w sprawie projektu decyzji Rady,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Kuby, w szczególności rezolucję z dnia 17 listopada 2004 r. w sprawie Kuby ⁽²⁾, rezolucję z dnia 2 lutego 2006 r. w sprawie polityki UE wobec rządu kubańskiego ⁽³⁾, rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie Kuby ⁽⁴⁾ oraz rezolucję z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie sytuacji więźniów politycznych i więźniów sumienia na Kubie ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka oraz inne międzynarodowe traktaty i instrumenty dotyczące praw człowieka,
 - uwzględniając art. 99 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0233/2017),
- A. mając na uwadze głębokie więzi historyczne, gospodarcze i kulturowe między Europą i Kubą;
- B. mając na uwadze różnorodność i szeroki zakres stosunków UE z państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów;
- C. mając na uwadze, że UE utrzymuje stosunki ze Wspólnotą Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów (CELAC); mając na uwadze, że CELAC z zadowoleniem przyjmuje możliwość zacieśnienia stosunków między UE a Kubą;
- D. mając na uwadze, że Kuba była jedynym państwem Ameryki Łacińskiej i Karaibów, z którym UE nie zawarła wcześniej żadnego porozumienia; mając na uwadze, że 20 państw członkowskich UE zawarło różnego rodzaju umowy dwustronne z wyspą i utrzymuje z nią dobre stosunki;
- E. mając na uwadze, że wspólne stanowisko 96/697/WPZiB zostało uchylone decyzją Rady (WPZiB) 2016/2233 z dnia 6 grudnia 2016 r.;
- F. mając na uwadze, że w 2008 r. wznowiono dialog wysokiego szczebla między UE a Kubą oraz dwustronną współpracę w dziedzinie rozwoju; mając na uwadze, że w 2010 r. Rada rozpoczęła obrady nad przyszłymi relacjami UE z Kubą, a w lutym 2014 r. przyjęła dyrektywy negocjacyjne, w następstwie których w kwietniu 2014 r. rozpoczęto, a w dniu 11 marca 2016 r. zakończono oficjalne negocjacje w sprawie zawarcia Umowy;
- G. mając na uwadze, że w Umowie określono ogólne zasady i cele przyświecające stosunkom między UE a Kubą, w tym trzy zasadnicze filary, tj. dialog polityczny, współpracę i dialog na temat polityki sektorowej oraz handel i współpracę w zakresie handlu;
- H. mając na uwadze, że kwestia praw człowieka uwzględniona została zarówno w rozdziale dotyczącym dialogu politycznego, jak i w rozdziale poświęconym współpracy; mając na uwadze, że obie strony Umowy potwierdzają poszanowanie powszechnych praw człowieka, określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka i innych odpowiednich instrumentach międzynarodowych w dziedzinie praw człowieka; mając na uwadze, że obie strony Umowy potwierdzają swoje zaangażowanie na rzecz wzmocnienia roli Organizacji Narodów Zjednoczonych, a także zobowiązanie do przestrzegania wszystkich zasad i celów ustanowionych w Karcie Narodów Zjednoczonych; mając na uwadze, że zgodnie z art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej w działaniach zewnętrznych Unia powinna kierować się zasadami demokracji, państwa prawnego, powszechności i niepodzielności praw człowieka – w tym praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturalnych – oraz podstawowych wolności, poszanowania godności ludzkiej, zasad równości i solidarności oraz poszanowaniem zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz prawa międzynarodowego; mając na uwadze, że w związku z tym poszanowanie praw człowieka oraz obrona demokracji i praworządności powinny być zasadniczym dążeniem Umowy;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P8_TA(2017)0296.

⁽²⁾ Dz.U. C 201 E z 18.8.2005, s. 83.

⁽³⁾ Dz.U. C 288 E z 25.11.2006, s. 81.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 377.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 82.

Środa, 5 lipca 2017 r.

- I. mając na uwadze, że w Umowie zawarto tzw. klauzulę praw człowieka stanowiącą jeden ze standardowych zasadniczych elementów umów międzynarodowych zawieranych przez UE, który umożliwia zawieszenie Umowy w przypadku naruszenia postanowień dotyczących praw człowieka;
- J. mając na uwadze, że w rozdziale dotyczącym współpracy obie strony uzgodniły ogólne obszary i warunki współpracy, w tym w odniesieniu do takich kwestii jak prawa człowieka, sprawowanie rządów, wymiar sprawiedliwości i społeczeństwo obywatelskie;
- K. mając na uwadze, że Kuba deklaruje wolę podjęcia współpracy z UE w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR); mając na uwadze, że głównymi celami EIDHR są wspieranie, rozwijanie i utrwalanie demokracji w państwach trzecich oraz wzmocnienie poszanowania i przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności; mając na uwadze, że obie strony Umowy uznają, iż demokracja opiera się na dobrowolnie wyrażonej przez obywateli woli określania własnych systemów politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych oraz na ich pełnym uczestnictwie we wszystkich aspektach życia;
- L. mając na uwadze, że dialog dotyczący praw człowieka prowadzony między UE a Kubą pod przewodnictwem Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka został ustanowiony w 2015 r.; mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka nadal budzi zaniepokojenie;
- M. mając na uwadze, że kwestie poruszone podczas drugiego posiedzenia w ramach dialogu dotyczącego praw człowieka, które odbyło się na Kubie w czerwcu 2016 r. z udziałem właściwych ministerstw i agencji, obejmowały wolność zrzeszania się i zagadnienia dotyczące praw człowieka w kontekście wielostronnym, m.in. kwestię kary śmierci; mając na uwadze, że trzecie posiedzenie w ramach dialogu dotyczącego praw człowieka odbyło się w Brukseli w dniu 22 maja 2017 r.;
- N. mając na uwadze, że trzykrotnie laureatami Nagrody im. Sacharowa za wolność myśli przyznawanej przez Parlament byli aktywiści kubańscy – Oswaldo Payá w 2002 r., Kobiety w Bieli w 2005 r. oraz Guillermo Fariñas w 2010 r.;
- O. mając na uwadze, że UE stała się największym inwestorem zagranicznym na Kubie oraz jej głównym partnerem w zakresie eksportu i wymiany handlowej w ogóle, a całkowita wartość wymiany handlowej między UE i Kubą oraz eksportu towarów z UE na Kubę podwoiła się w latach 2009–2015;
- P. mając na uwadze, że jeden z rozdziałów Umowy dotyczy zasad regulujących handel międzynarodowy i podejmuje kwestię współpracy w zakresie służb celnych, ułatwień w handlu i dywersyfikacji, standardów i przepisów technicznych, zrównoważonego handlu i promowania stabilnych, przejrzystych i niedyskryminujących zasad prowadzenia działalności gospodarczej oraz inwestowania; mając na uwadze, że liberalizacja handlu, inwestycje gospodarcze i finansowe, innowacje technologiczne oraz ogólne swobody rynkowe umożliwiłyby wyspie modernizację gospodarki;
- Q. mając na uwadze propozycje reform, dostosowania i modernizacji zawarte w wytycznych polityki gospodarczej i społecznej dla Kuby, przyjętych po przeprowadzeniu debaty publicznej w 2011 r.;
- R. mając na uwadze, że w 2016 r. rozpoczęto na Kubie dwie nowe debaty publiczne pod hasłami „Konceptualizacja modelu gospodarczego i społecznego” oraz „Krajowy plan rozwoju gospodarczego i społecznego do roku 2030 – wizja narodu, priorytety i sektory strategiczne”;
- S. mając na uwadze, że UE i Kuba uzgodniły włączenie perspektywy płci społeczno-kulturowej do wszystkich aspektów współpracy oraz zwrócenie szczególnej uwagi na zapobieganie wszelkim formom przemocy w stosunku do kobiet i rozwiązanie tego problemu;
- T. mając na uwadze, że Kuba jest sygnatariuszem 11 z 18 konwencji ONZ dotyczących praw człowieka i ratyfikowała osiem z nich; mając na uwadze, że Kuba nie ratyfikowała Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych ani Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;
- U. mając na uwadze, że Kuba ratyfikowała wszystkie osiem podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP);
- V. mając na uwadze, że Zgromadzenie Narodowe Kuby wchodzi w skład ogólnoswiatowej Unii Międzyparlamentarnej od 1977 r.;

Środa, 5 lipca 2017 r.

- W. mając na uwadze, że Zgromadzenie Ogólne ONZ zatwierdziło 26 kolejnych rezolucji wzywających do zniesienia embarga nałożonego na Kubę przez Stany Zjednoczone, oraz mając na uwadze, że w październiku 2016 r. odnośna rezolucja po raz pierwszy została przyjęta jednogłośnie;
- X. mając na uwadze od dawna zajmowane przez Parlament stanowisko, któremu wielokrotnie dawał wyraz i które podzielają inne instytucje europejskie, stojące w sprzeczności z ustawami o ekstraterytorialności w zakresie, w jakim bezpośrednio szkodzą one ludności Kuby i zakłócają działalność europejskich przedsiębiorstw;
1. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie Umowy między UE a Kubą w dniu 12 grudnia 2016 r. w Brukseli i stwierdza, że jest to instrument, który zapewni nowe ramy dla stosunków między UE a Kubą, utrzymując jednocześnie interesy UE i zastępując wspólne stanowisko z 1996 r.; podkreśla, że sukces Umowy zależy od jej wdrożenia i przestrzegania;
 2. nadaje wysoką wartość strategiczną stosunkom między UE a Kubą;
 3. wskazuje, że struktura, treść i dynamika Umowy są dostosowane do zasad i wartości ustanowionych przez instytucje UE dla stosunków zewnętrznych Unii;
 4. zwraca uwagę na fakt, że Rada UE uzgodniła, by ustanowić nowe ramy dla relacji z Kubą, i podjęła decyzję o rozpoczęciu negocjacji i ich pomyślnym zakończeniu w znacząco krótkim czasie;
 5. podkreśla zobowiązanie Kuby wobec UE i odpowiedzialność obu stron za realizację postanowień Umowy, w tym za pomocą dialogu politycznego;
 6. przypomina, że Umowa, jako pierwsza umowa zawarta między UE i Kubą, będzie stanowiła punkt zwrotny we wzajemnych stosunkach między stronami; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że obie strony zgodziły się rozwijać te stosunki w sposób uporządkowany, wzajemnie podejmując się osiągnięcia celów i przyjęcia obowiązków wiążących dla obu sygnatariuszy;
 7. podkreśla znaczenie uwzględnienia rozdziału dotyczącego dialogu politycznego oraz ustanowienia zinstytucjonalizowanego dialogu dotyczącego praw człowieka między UE i Kubą; wzywa UE do poparcia stanowiska Parlamentu w sprawie demokracji, uniwersalnych praw człowieka i podstawowych swobód, takich jak wolność słowa, zgromadzeń i stowarzyszeń politycznych, wolność informacji we wszystkich jej formach, a także „światowej polityki wspierania obrońców praw człowieka” w ramach tego dialogu; zachęca obie strony do ustanowienia gwarancji dla aktywności obrońców praw człowieka oraz czynnego i nieograniczonego udziału w tym dialogu wszystkich podmiotów społeczeństwa obywatelskiego i opozycji politycznej; zauważa jednak, że dialog dotyczący praw człowieka do tej pory nie położył kresu arbitralnym zatrzymaniom z powodów politycznych na Kubie, a wręcz przeciwnie – jak podaje Kubańska Komisja Praw Człowieka i Pojednania Narodowego, w ostatnich latach represje przybierają na sile;
 8. podkreśla znaczenie dialogu dotyczącego praw człowieka między UE a Kubą oraz z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dialog ten został podjęty przed zakończeniem negocjacji w sprawie Umowy; przypomina, że cele polityki UE wobec Kuby obejmują poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności oraz ułatwienie modernizacji gospodarczej i społecznej mającej na celu podniesienie poziomu życia ludności Kuby;
 9. uznaje wysiłki Kuby na rzecz włączenia do swego porządku prawnego podstawowych zasad ONZ dotyczących praw człowieka i praw pracowniczych oraz wzywa Kubę do ratyfikacji pozostałych konwencji ONZ dotyczących praw człowieka, tj. Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz Protokołu fakultatywnego do Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet; odnotowuje pracę kubańskiego Krajowego Centrum Edukacji Seksualnej; apeluje do rządu kubańskiego o dalsze podejmowanie działań mających na celu zaprzestanie wszelkiej dyskryminacji i marginalizacji społeczności LGBTI;
 10. apeluje do rządu kubańskiego, aby dostosował swoją politykę w dziedzinie praw człowieka do norm międzynarodowych określonych w kartach, deklaracjach i instrumentach międzynarodowych, których Kuba jest sygnatariuszem; podkreśla, że prześladowanie i pozbawianie wolności kogokolwiek ze względu na wyznawane ideały oraz prowadzoną pokojową działalność polityczną stanowi naruszenie postanowień Powszechnej deklaracji praw człowieka, i w związku z tym wzywa do uwolnienia wszystkich osób uwięzionych w takich okolicznościach;

Środa, 5 lipca 2017 r.

11. przypomina, że w Umowie zawarto postanowienie mówiące o zawieszeniu umowy w przypadku naruszenia postanowień dotyczących praw człowieka; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do zapewnienia stałej wymiany informacji z Parlamentem na temat realizacji Umowy, spełniania wzajemnych obowiązków przewidzianych w Umowie, a w szczególności na temat stosowania wszystkich przepisów dotyczących praw człowieka, praw środowiskowych i pracowniczych wymienionych w niniejszej rezolucji; wzywa ESDZ do dołożenia wszelkich starań – w szczególności za pośrednictwem delegatury UE – aby uważnie śledzić sytuację na Kubie pod względem poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w trakcie wdrażania Umowy oraz zdawać relację Parlamentowi;
12. podkreśla, że Umowa powinna przyczynić się do poprawy warunków życia i praw socjalnych obywateli Kuby, potwierdzając znaczenie systematycznej pracy nad promowaniem wartości demokracji i praw człowieka, w tym wolności słowa, zrzeszania się i zgromadzeń;
13. z zadowoleniem przyjmuje fakt zawarcia w Umowie wyraźnych odniesień do społeczeństwa obywatelskiego jako podmiotu uczestniczącego w procesie współpracy; wyraża głęboką solidarność z ludnością Kuby i docenia postępy poczynione na drodze do demokracji oraz poszanowania i propagowania podstawowych wolności; zachęca obie strony Umowy do promowania czynnej roli kubańskiego społeczeństwa obywatelskiego na etapie wdrażania Umowy;
14. przypomina o istotnej roli, jaką kubańskie społeczeństwo obywatelskie odgrywa w rozwoju gospodarczym i demokratycznym państwa; podkreśla, że społeczeństwo obywatelskie powinno odgrywać wiodącą rolę we wszystkich dziedzinach Umowy, w tym związanych z pomocą rozwojową; przypomina o poparciu Parlamentu – wyrażonym przez Nagrodę im. Sacharowa – dla społeczeństwa obywatelskiego Kuby w związku z jego rolą w propagowaniu praw człowieka i demokracji w tym państwie;
15. przypomina, że łączność internetowa na Kubie należy do najsłabszych na świecie oraz że dostęp do internetu jest niezwykle drogi i obejmuje ograniczone treści; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że coraz więcej Kubańczyków uzyskuje dostęp do internetu, uważa jednak, że rząd powinien podjąć dalsze działania na rzecz ułatwiania niecenzurowanego dostępu i wzmocnienia praw cyfrowych ludności;
16. wzywa ESDZ do informowania Parlamentu o postępach we wdrażaniu Umowy i jej stosowaniu – w odpowiednich odstępach czasu i zgodnie z systemem koordynacji przewidzianym w Umowie;
17. odnotowuje proces normalizacji stosunków między Kubą a Stanami Zjednoczonymi wraz ze wznowieniem stosunków dyplomatycznych w 2015 r. i zachęca do dalszych wysiłków;
18. przypomina o swym od dawna zajmowanym stanowisku, podzielanym przez inne instytucje europejskie i wielokrotnie przywoływanym, w którym przeciwstawia się ustawom i środkom o skutkach ekstraterytorialnych w zakresie, w jakim są one szkodliwe dla ludności Kuby i zakłócają normalny rozwój europejskich przedsiębiorstw;
19. uznaje, że Umowa może przyczynić się do realizacji procesów reform, dostosowania i modernizacji, których przeprowadzenie zaproponowano już na Kubie, w szczególności w odniesieniu do dywersyfikacji partnerów międzynarodowych Kuby i ustanowienia ogólnych ram na rzecz rozwoju politycznego i gospodarczego; podkreśla, że bliższe stosunki polityczne i gospodarcze z Kubą mogą przyczynić się do dalszej realizacji reform politycznych w tym kraju zgodnie z aspiracjami kubańskiego społeczeństwa; apeluje do instytucji europejskich i państw członkowskich o wspieranie przemian gospodarczych i politycznych na Kubie poprzez zachęcanie do ewolucji ku demokratycznym i wyborczym standardom szanującym podstawowe prawa wszystkich obywateli; popiera użycie różnych instrumentów polityki zagranicznej UE, a w szczególności EIDHR, w celu pogłębienia dialogu UE ze społeczeństwem obywatelskim Kuby oraz podmiotami wspierającymi przemiany pokojowe na Kubie;
20. zauważa, że Umowa – pierwsza w historii umowa pomiędzy UE i Kubą – ustanawia nowe ramy prawne dla tych stosunków i zawiera rozdział dotyczący handlu i współpracy w zakresie handlu w celu stworzenia przewidywalnych i przejrzystych warunków dla lokalnych i europejskich podmiotów gospodarczych;
21. podkreśla, że filar Umowy dotyczący handlu i współpracy w zakresie handlu nie przewiduje żadnych preferencji handlowych dla Kuby; przypomina, że filar ten obejmuje współpracę celną, ułatwienia w handlu, własność intelektualną, środki sanitarne i fitosanitarne, bariery techniczne w handlu, towary tradycyjne i rzemieślnicze, handel i zrównoważony rozwój, współpracę dotyczącą ochrony handlu, reguły pochodzenia i inwestycje;

Środa, 5 lipca 2017 r.

22. deklaruje, że Umowa zapewnia platformę umożliwiającą rozszerzenie dwustronnych relacji handlowych i inwestycyjnych, a zarazem stanowi konwencjonalną podstawę stosunków handlowych i gospodarczych między UE a Kubą;
23. popiera długotrwałą praktykę, potwierdzoną również przez komisarz Cecilję Malmström podczas jej przesłuchania w dniu 29 września 2014 r., zgodnie z którą postanowienia dotyczące handlu i inwestycji w umowach o znaczeniu politycznym tymczasowo nie obowiązują, dopóki Parlament nie wyrazi zgody; wzywa Radę, Komisję i ESDZ do kontynuowania tej praktyki i rozszerzenia jej na wszystkie umowy międzynarodowe związane z działaniami zewnętrznymi UE, kiedy odnoszą się do kwestii związanych z handlem, tak jak ma to miejsce w przypadku Umowy;
24. uważa, że Umowa przyczyni się do promowania dialogu i współpracy gospodarczej, umożliwiając stworzenie przewidywalnych i przejrzystych warunków prowadzenia działalności gospodarczej, a także rozwój solidniejszych i stabilniejszych ram w przyszłości, gwarantujących, że Kubańczycy będą mogli uczestniczyć w inwestycjach wspólnie z przedsiębiorstwami i osobami fizycznymi z UE;
25. wzywa również europejskie przedsiębiorstwa prowadzące działalność na Kubie – szczególnie te, które otrzymują kredyty lub inną publiczną pomoc finansową – do stosowania tych samych norm pracy i standardów etycznych, jakie obowiązują w ich państwie pochodzenia;
26. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikację przez Kubę wszystkich ośmiu podstawowych konwencji MOP i wzywa do zobowiązania się do ich szybkiego wdrożenia; stanowczo wzywa Kubę oraz wszystkie państwa, z którymi podpisała lub negocjuje umowy, do ratyfikacji i przestrzegania przepisów MOP i programu godnej pracy oraz do zdelegalizowania wszystkich form wyzysku pracowników; zauważa, że istnieją obszary, w których prawa socjalne i pracownicze są zagrożone, np. procedury rekrutacyjne w kubańskich przedsiębiorstwach państwowych i praktyki polegające na konfiskacie wynagrodzenia w sektorze turystyki; w tym kontekście podkreśla, że należy objąć wszystkich pracowników podstawowymi prawami pracowniczymi oraz odpowiednią ochroną socjalną zgodnie z konwencjami MOP, a także wzywa obie strony do zainicjowania prac w tym kierunku zgodnie z art. 38 Umowy;
27. zauważa, że UE jest głównym partnerem eksportowym Kuby i jej drugim co do wielkości partnerem handlowym, jak również jej największym inwestorem zagranicznym; zwraca uwagę, że polityka handlu zagranicznego UE nie przewiduje żadnych preferencji handlowych dla Kuby, oraz że stosowane będą unijne stawki celne, zgodnie z zapowiedzią Światowej Organizacji Handlu (WTO); przypomina, że w wyniku reformy ogólnego systemu preferencji UE (GSP), od stycznia 2014 r. Kuba utraciła preferencje handlowe w zakresie wywozu do UE, ponieważ osiągnęła kategorię kraju o wyższym średnim dochodzie (UMIC) i przestała spełniać kryteria dopuszczalności; podkreśla ponadto, że handel nadal stanowi zaledwie niewielką część gospodarki kubańskiej, w której eksport i import wynoszą łącznie 26,4 % PKB;
28. sugeruje zbadanie przyszłych możliwości włączenia Kuby do umowy o partnerstwie gospodarczym CARIFORUM-UE, która zawiera szereg odrębnych i przydatnych rozdziałów poświęconych współpracy handlowej i która umożliwiłaby Kubie dalszą integrację regionalną;
29. zauważa, że Kuba jest członkiem WTO i w związku tym podkreśla konieczność przestrzegania podstawowych zasad WTO, takich jak ułatwienia w handlu, umowy dotyczące barier w handlu, środki sanitarne i fitosanitarne oraz instrumenty ochrony handlu;
30. wzywa Kubę do ratyfikacji umowy WTO o ułatwieniach w handlu, która weszła w życie w lutym 2017 r.; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie na Kubie Komitetu ds. Ułatwień w Handlu i w tym kontekście wzywa Komisję i ESDZ do zapewnienia mu wsparcia technicznego;
31. zauważa, że współpraca celna jest kluczowym obszarem, który wymaga rozwoju, aby odpowiedzieć na ważne wyzwania, takie jak m.in. bezpieczeństwo granic, zdrowie publiczne, ochrona oznaczeń geograficznych, walka z podrabianiem towarów i walka z terroryzmem; wzywa Komisję i ESDZ do udzielenia pomocy technicznej i finansowej oraz do ustanowienia za obopólnym porozumieniem instrumentów dwustronnych, aby wesprzeć Kubę we wdrażaniu środków służących ułatwieniom w handlu oraz usług informacyjnych;
32. zwraca uwagę na potrzebę dywersyfikacji wywozu z Kuby, tak by obejmował również inne produkty niż te tradycyjnie wywożone, oraz wzywa Komisję do tworzenia jednostek ad hoc odpowiadających za handel, aby umożliwić wymianę najlepszych praktyk i przekazać kubańskim eksporterom wiedzę konieczną do poprawy dostępu towarów do rynku UE;
33. z zadowoleniem przyjmuje rolę Światowej Organizacji Celnej, która udziela strategicznego wsparcia Głównemu Urzędowi Celnemu Republiki Kuby (*Aduanas General de la República*, AGR) w ramach programu Mercator, aby ocenić gotowość do wdrożenia umowy WTO o ułatwieniach w handlu; podkreśla znaczenie aktywności AGR we wdrażaniu umowy o ułatwieniach w handlu i wzywa Komisję do wspierania Kuby w tym procesie;

Środa, 5 lipca 2017 r.

34. odnotowuje przyjęcie przez władze kubańskie środków, które sprzyjają swobodzie przedsiębiorczości i liberalizacji gospodarczej; podkreśla konieczność stopniowego wzmocnienia sektora prywatnego; podkreśla fakt, że rozwój znaczących inwestycji zagranicznych na rzecz poprawy fizycznej i technologicznej infrastruktury kraju oraz budowy konkurencyjnego systemu produkcji na Kubie będzie wymagał zastosowania dalszych gospodarczych i finansowych środków oraz przepisów, które zagwarantują Kubie pewność prawa – w tym dzięki niezależnym, przejrzystym i bezstronnym instytucjom – oraz stabilność gospodarczą; zauważa, że Kuba może czerpać z doświadczeń państw członkowskich UE pod tym względem;
35. wzywa do uwzględnienia Kuby jako państwa kwalifikującego się do korzystania z finansowania w ramach działalności zewnętrznej EBI w zakresie, w jakim będzie ona spełniała wymogi EBI;
36. z zadowoleniem przyjmuje włączenie do Umowy przepisów ukierunkowanych na zrównoważony rozwój gospodarczy, społeczny i środowiskowy na Kubie, w szczególności zobowiązanie do podjęcia działań zmierzających do realizacji agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i związanych z nią celów zrównoważonego rozwoju, z uwzględnieniem programu działań z Addis Abeby w sprawie finansowania rozwoju; wzywa strony, by po ratyfikacji Umowy niezwłocznie ustanowiły specjalny instrument dialogu dotyczący realizacji agendy 2030;
37. przypomina, że stosunki dyplomatyczne między UE a Kubą nawiązano w 1988 r. oraz że Kuba korzysta z pomocy rozwojowej lub pomocy humanitarnej UE od 1984 r. i otrzymuje obecnie pomoc UE w wysokości 50 mln EUR z tytułu rozporządzenia w sprawie Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju (DCI) na lata 2014–2020;
38. przypomina, że Umowa ułatwi udział Kuby w programach UE oraz lepsze wdrażanie wieloletniego programu indykatywnego na lata 2014–2020 w celu ułatwienia realizacji strategii w zakresie modernizacji gospodarczej i społecznej przyjętej przez rząd Kuby;
39. jest zaniepokojony grożącym Kubie – sklasyfikowanej przez Komitet Pomocy Rozwojowej (DAC) działający w ramach OECD jako „kraj o wyższym średnim dochodzie” – ryzykiem stopniowego zniesienia pomocy na rzecz rozwoju w ramach rozporządzenia w sprawie DCI; uważa, że status Kuby jako rozwijającego się kraju wyspiarskiego oraz jej sytuacja gospodarcza, która uległa pogorszeniu w wyniku niekorzystnego wpływu jednostronnych środków przymusu, uzasadniają przyjęcie środków umożliwiających kontynuację pomocy UE na rzecz Kuby, co należy rozważyć szczególnie w ramach przyszłej oceny śródkresowej rozporządzenia w sprawie DCI;
40. zgadza się ze stanowiskiem potwierdzonym przez strony, że konieczne jest, by wszystkie kraje rozwinięte przeznaczały 0,7 % dochodu narodowego brutto na oficjalną pomoc rozwojową, a także by gospodarki wschodzące i kraje o wyższym średnim dochodzie wyznaczyły cele dotyczące zwiększenia ich udziału w międzynarodowym finansowaniu publicznym;
41. z zadowoleniem przyjmuje promowanie uwzględniania perspektywy płci we wszystkich istotnych dziedzinach współpracy, w tym na rzecz zrównoważonego rozwoju;
42. uznaje i przyjmuje z zadowoleniem istotną rolę, jaką odgrywa Kuba w ramach współpracy południe-południe, jej zaangażowanie oraz solidarność międzynarodową wyrażającą się przez wysyłanie pomocy humanitarnej, przede wszystkim w dziedzinie zdrowia i edukacji;
43. zauważa, że Umowa stanowi dla Kuby szansę na większe zaangażowanie w realizację programów UE, w tym programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont 2020” oraz programu w dziedzinie kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu „Erasmus+”, a także na większy dostęp do tych programów, co z kolei będzie sprzyjać zakrojonym na szerszą skalę wymianom akademickim i międzyludzkim;
44. zauważa, że Umowa będzie zarazem stanowić instrument umożliwiający promowanie, na forach wielostronnych, wspólnych rozwiązań dotyczących globalnych wyzwań, takich jak migracja, walka z terroryzmem i zmiana klimatu;
45. potwierdza swoją decyzję o wysłaniu na Kubę oficjalnej delegacji Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego; apeluje do władz kubańskich o umożliwienie wjazdu delegacji PE oraz zapewnienie dostępu do rozmówców;
46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Kuby.